

Kako sam naučila da je hobotnica hrana, a ne životinja

O volontiranju sam duže razmišljala, nekoliko godina, ali trebalo se pored svih drugih obveza odvažiti i obvezati na dodatnu odgovornost. Tek kada sam shvatila da mi se život pretvorio u kolotečinu, odlučila sam se za akciju.

Ne znajući što me čeka, u prostorije Volonterskog centra Osijek ušla sam u vrlo zaposlenom trenutku djelatnica, volontera i volonterki. Bilo je to dan uoči Brezine manifestacije „Zemlja bez granica“, 3. rujna 2010. godine, kada su djelatnice i volonteri Volonterskog centra pripremali radionicu „Don't be lost – izgradi most“ za manifestaciju. Bio je to moj prvi volonterski angažman. Uslijedili su mjeseci volontiranja u uredu Volonterskog centra, u jednom iznimno ugodnom kolektivu i okruženju. Budući da sam volontirajući u uredu učila o obavljanju poslova s kojima se prije nisam sretala, odlučila sam svojim znanjem služiti drugima pa sam pored volonterskog angažmana u uredu počela volontirati u Osnovnoj školi „Mladost“. U početku sam pomagala učenicima u učenju hrvatskoga jezika, a zatim sam individualno radila s učenicom 5. razreda koja zbog zdravstvenih razloga nije mogla pohađati redovnu nastavu. Družile smo se i učile tri do četiri puta tjedno. Nismo svaki puta bile jednako raspoložene ni entuzijastične, kako ona, tako ni ja. Pored ozbiljnosti i rada, šala i smijeha, bilo je i neraspoloženosti i nezadovoljstva. Ipak, puno smo pomogle jedna drugoj. Ona je, iako nije pohađala nastavu, učila ukorak sa svojim razrednim kolegama. Čak me, unatoč tomu što ne bi željela probati specijalitete od hobotnice, pokušala uvjeriti da je hobotnica hrana, a ne životinja. A ja sam se osjećala ispunjeno. Bilo je to jedno predivno iskustvo.

Volontiranjem ne doprinosim samo drugima, već i sebi. Nadam se da sam svojim volonterskim angažmanom barem upola doprinijela drugima u odnosu na njihov doprinos meni. I sada žalim što sam dugo godina bila neodlučna jer pored svih drugih obveza svatko može pronaći barem jedan dan u godini kako bi poklonio svoje volontersko srce onima kojima je ono potrebno.

Mirta Kovačević

